

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 04/10/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 212

NGƯỜI CHÂN THẬT DỤNG CÔNG CÓ OAN GIA TRÁI CHỦ HAY KHÔNG

Chúng ta dụng công tu hành thì vẫn có oan gia trái chủ. Oan gia trái chủ làm chướng ngại, giày vò, phá hoại chúng ta. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đừng nghĩ rằng mình tạo nhiều phước báu, tu hành nhiều năm thì sẽ không bị chướng ngại. Người học Phật, người chân thật dụng công thì có bị oan gia, chướng ngại hãm hại, khinh khi không? Khẳng định là có”**. Có người cho rằng họ tu hành tinh tấn như vậy thì sẽ không ai khinh khi, xem thường, đây là ý niệm sai lầm. Ngay đến Khổng Lão Phu Tử, ngay đến Thích Ca Mâu Ni Phật vẫn bị phỉ báng, nhục mạ.

Hòa Thượng nói: **“Những chướng ngại này là do oan nghiệp từ vô thủy kiếp đến nay mà chúng ta đã kết oán với chúng sanh”**. Chúng ta hiểu rõ điều này thì không nên tự trách mình, khi nhân duyên đủ thì quả báo sẽ hiện tiền. Có rất nhiều bậc tu hành công đức rất lớn, rất dụng công nhưng các Ngài vẫn mắc bệnh khổ nghiêm trọng. Chúng ta tu hành, ăn chay, niệm Phật, tích cực làm việc thiện thì chúng ta vẫn có oan gia trái chủ vì từ vô lượng kiếp trong vòng sinh tử chúng ta đã làm cho không biết bao nhiêu chúng sanh đau khổ, ngay trong đời này chúng ta cũng đã sát sinh rất nhiều. Ngày trước, khi tôi nghe mọi người hướng dẫn cách diệt kiến, diệt mối thì mỗi lần diệt tôi thường diệt cả ổ; khi nhìn thấy một đàn cá lóc con thì tôi dùng lưới vớt hết cả đàn để mang về nấu. Ngay trong đời này, khi chúng ta chưa tu tập, chưa ăn chay thì chúng ta cũng thích ăn **“sơn hào hải vị”** nên chúng ta đã giết hại vô số chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Các bạn quan sát, ngay trong thời đại này, người huỷ báng Khổng Lão Phu Tử nhiều hay ít?”**. Có những người cho rằng học chuẩn mực Thánh Hiền là học ngoại đạo, đây là những người huỷ báng Khổng Lão Phu Tử. Khổng Lão Phu Tử được người thế gian tôn xưng là **“Vạn thế sư biểu”**. “**Sư**” là Thầy. “**Biểu**” người Thầy biểu pháp của vạn đời nhưng vẫn bị một số người huỷ báng.

Hòa Thượng nói: **“Có những người huỷ báng Thích Ca Mâu Ni Phật, ngay đến Phật mà cũng bị người huỷ báng huống hồ chúng ta là một phàm phu! Nếu như bạn thường quán sát như vậy thì bạn sẽ tường tận, bạn sẽ tâm an lý đắc. Nếu chúng ta không quán sát thì sẽ sinh tâm oán hận, vậy thì sẽ oan oan tương báo, chắc chắn sẽ có ngày gặp lại nhau”**. Khi chúng ta bị ức hiếp, nhục mạ mà chúng ta khởi tâm sân hận, ghi nhớ ở trong lòng thì khi gặp mặt họ chúng ta sẽ muốn báo thù. Có những người

trả thù bằng cách không đồng tình, không ủng hộ việc làm của người khác, cho dù việc làm của người đó rất tốt.

Trước đây, khi chúng ta tổ chức đại lễ tri ân ở miền Nam, rất nhiều đạo tràng cho rằng nếu họ không đến thì chúng ta sẽ không tổ chức được. Năm trước, chúng ta tổ chức Lễ tri ân ở Nhà hát Quân đội rất long trọng, năm nay nếu chúng ta tổ chức thì mọi người cũng sẽ đến chật kín hội trường. Bồ Tát Phổ Hiền dạy chúng ta: **“Tùy hỷ công đức”**. Chúng ta không dễ tùy hỷ với việc làm của người khác, nếu chúng ta không tùy hỷ, đồng thuận với việc làm của người khác thì chúng ta đã có tâm cản trở. Tâm không tùy hỷ, không đồng thuận cũng gần giống như tâm phá hoại. Thí dụ, khi mọi người tổ chức một sự kiện, có người nói: *“Tôi sẽ không tham dự sự kiện đó và tất cả những người của tôi cũng sẽ không tham dự!”*. Những người khác nghe được thì cũng sẽ nói: *“Vậy thì tôi cũng không tham gia sự kiện đó và tất cả những người của tôi, thân bằng quyến thuộc của tôi cũng không tham dự!”*. Nếu chúng ta tùy hỷ công đức, hỗ trợ người khác làm việc lợi ích chúng sanh, giúp những việc đó lan rộng thì chúng ta cũng có công đức, phước báu giống như người trực tiếp làm. Cho nên Bồ Tát Phổ Hiền nhắc nhở, khuyên bảo chúng ta phải: **“Tùy hỷ công đức”**.

Hôm trước, có một người nhờ tôi xem giúp bản dịch của một bộ sách, bộ sách đó do Hòa Thượng bảo một vị Giáo sư soạn thảo, họ muốn tôi đánh giá xem bản in đó có thể lưu hành nội bộ hay không. Họ đưa tôi xem bản dịch vì tôi đã có thời gian dài dịch đĩa của Hòa Thượng, sau khi xem xong, tôi đã đích thân viết tay, ký tên vào bộ sách. Những việc làm của người đó chưa phải đã tốt nhưng bộ sách đó nên được lưu truyền để nhiều người có thể lợi ích. Đây là tôi đã tùy hỷ công đức. Những việc lợi ích cộng đồng, chúng sanh thì chúng ta tán thán, việc có hại cho chúng sanh, Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta phải can gián. Thời Khổng Lão Phu Tử sống đã cách đây hơn 2000 năm, thời của Thích Ca Mâu Ni Phật cách đây đã gần 3000 năm vậy mà đến nay các Ngài vẫn bị mọi người hủy báng, phê bình. Có một số người phê bình Thích Ca Mâu Ni Phật vì giai đoạn đầu, Ngài không cho nữ chúng xuất gia. Giai đoạn đầu, Phật chưa muốn cho phép người nữ xuất gia vì Ngài biết người nữ tập khí, phiền não sâu dày.

Hòa Thượng nói: **“Khi Thích Ca Mâu Ni Phật còn tại thế, trên Kinh điển ghi chép Ngài thường gặp phải việc bị người phỉ báng, vũ nhục thậm chí hãm hại. Mặc dù có rất nhiều chướng ngại nhưng Phật không hề để ý đến những điều này, Ngài không có một chút tâm báo thù cho nên Ngài đã làm cảm động rất nhiều những kẻ ngoại đạo. Trong đó, có những người quay lại bên vực Ngài, họ nói với mọi người rằng: “Thích Ca Mâu Ni Phật có gì sai mà các ông lại hãm hại, chướng ngại ông ấy? Rõ ràng là ông rất tôn trọng chúng ta, không dùng phương thức, thủ đoạn nào để chướng ngại, hãm hại chúng ta. Các ông hãy dừng tâm hãm hại ông ấy, ông ấy vẫn giữ thái độ hiền hòa, chưa từng có lời nói khó nghe với các ông! Ông ấy chính là đại đức, một người có trí tuệ chân thật, người này một số người không thể so sánh được”**.

Thích Ca Mâu Ni Phật từng là Thái tử con vua Tịnh Phạn, là quốc vương của một trong những quốc gia hùng mạnh nhất thời đó. Ngài đã là Phật mà có những đệ tử vẫn tìm cách phá Ngài, trong đó có Đề Bà Đạt Đa đã làm nhiều việc phá hoại Phật, ông khuyên thái tử A-Xà-Thế giết cha tạo phản để trở thành vua, ông thì trở thành Phật để lãnh đạo tăng đoàn.

Hòa Thượng nói: ***“Hằng ngày, trong cuộc sống có những việc không lớn lao, chỉ là sóng gió nhỏ mà chúng ta đã khởi tức giận. Đây là điều đặc biệt sai lầm, là mình đã làm hại chính mình, đạo lý này, chúng ta phải chân thật thấu hiểu. Con người đều là chính mình hại chết chính mình, người khác không hại được chúng ta”***. Chúng ta được người khác khen một câu thì chúng ta vui ba ngày, chê một câu thì chúng ta buồn bảy ngày thậm chí cả năm. Đây là chúng ta tự hại chết chính mình.

Hòa Thượng nói: ***“Không ai có thể hại được chính mình, nếu tâm chúng ta có sức định, có chỗ dựa thì chúng ta không bị lay động, xô đổ. Nếu chúng ta chịu không nổi, chúng ta khởi tâm tức giận vậy thì đã hại chính mình rồi, chúng ta nhất định sẽ bị dọa lạc. Trong Phật pháp gọi công phu tu hành thấp nhất là “tám gió thổi không động”. Tám gió là “Buồn, vui, hy, nộ, ái, ố, lạc, dục”. Chúng ta thường một gió thổi thì đã động. Người xưa kể câu chuyện về Ngài Phật Ấn và Tô Đông Pha, khi Ngài Tô Đông Pha tự nhận mình là tám gió thổi không động thì Ngài Phật Ấn nói: “Tám gió thổi không động mà chỉ một cái đánh rắm thì đã qua sông”***.

Hòa Thượng nói: ***“Hằng ngày, chỉ cần gió thổi nhẹ nhè thì chúng ta lập tức liền động vậy thì chúng ta biết mình chưa có công phu. Khi chúng ta bước vào siêu thị điện máy, siêu thị trang sức thì chúng ta có còn bị động tâm hay không?”***. Khi chúng ta bước vào những nơi này chúng ta thường bị động tâm, chúng ta cho rằng thứ này mình nên có, phải có, hay thứ này hôm nay nhất định phải có. Đây là chính mình dọa lạc chính mình, không liên quan đến người. Đến bây giờ tôi mới thấu hiểu câu: ***“Cảnh không mê người mà người tự mê, sắc không mê người mà người tự mê, danh không mê người mà người tự mê, tiền không mê người mà người tự mê”***. Người khác không quyến rũ chúng ta mà chính chúng ta tự quyến rũ mình.

Hòa Thượng đã hoằng pháp, lợi sinh trong suốt 70 năm, từ năm 36 tuổi Ngài đã tam bất quản, không quản tiền, không quản việc, không quản người. Ngài không quản tiền, không quản việc, không quản người nhưng vẫn có thể làm rất nhiều việc lợi ích cho chúng sanh. Ngài đến thế gian như một lữ khách và ra đi cũng như một lữ khách. Nếu một lữ khách ở trong một khách sạn sang trọng thì khi ra đi, họ cũng chỉ mang theo một túi hành lý, không xao xuyến, luyến tiếc động tâm đối với nơi đó. Hiện tại, chúng ta chìm đắm trong ảo danh, ảo vọng, ***“tự tư tự lợi”***, hưởng thụ ***“năm dục sáu trần”***, ***“tham, sân, si, mạn”***. Kiếp nhân sanh này rất khổ, rất đáng thương mà chúng ta không phản tỉnh.

Hôm qua, con cá chép tôi đã nuôi 7, 8 năm nay vừa chết, nó nặng khoảng 5kg, trước khi tôi đi Đà Nẵng tôi đã hộ niệm cho nó, sau khi hộ niệm, tôi thấy nó vẫn khỏe nên tôi đã thả nó về nước. Khi tôi về, tôi cảm thấy nó rất yếu nên tôi đã mang lên đây để mọi người cùng niệm Phật, sau khoảng 5 phút thì nó đã chết. Thiện căn, phước đức của con cá chép này không nhỏ, rất nhiều chúng sanh không có được may mắn như vậy. Ngày trước khi thả xuống hồ con cá chỉ to bằng hai ngón tay, nó sống một đời an lành và chết một cách an lành trong tiếng niệm Phật. Nếu nó chết từ mấy ngày trước thì mọi người sẽ tùy tiện mang nó đi chôn. Khi tôi mang chôn con cá, tôi chôn theo một tờ giấy ghi chữ “**A Di Đà Phật**”, chú nguyện cho con cá để đời sau nó được làm người, được tu hành pháp môn Tịnh Độ để làm lợi ích chúng sanh. Kiếp này chúng ta được gặp Phật pháp, gặp được Thầy tốt bạn lành, đây là điều vô cùng khó.

Hòa Thượng nói: “**Chỉ chính mình làm chính mình đọa lạc mà thôi**”. Chính chúng ta tự mình chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Nếu chúng ta chìm đắm trong những thứ này thì chúng ta đã chìm đắm trong cảnh “*hư tình giả ý*”.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta ở trong cảnh thuận cảnh hay nghịch cảnh mà không khởi tham ái, không khởi phiền não vẫn giữ được tâm thanh tịnh, bình đẳng vậy thì chúng ta là Phật Bồ Tát rồi, chúng ta liền siêu vượt sáu cõi luân hồi, siêu vượt được sinh tử. Tại vì sao chư Phật Bồ Tát mới chân thật là người tu hành? Là bởi vì trong thuận cảnh, nghịch cảnh các Ngài đều nâng cao cảnh giới của chính mình. Phật Bồ Tát luôn nâng cao cảnh giới, đều là không bao giờ bị tụt hậu, rơi vào sự đọa lạc, các Ngài luôn luôn thăng tiến**”. Nghịch cảnh tàn khốc đến đâu thì các Ngài vẫn nâng cao cảnh giới hay cho dù sóng to, gió lớn thì thuyền của các Ngài vẫn thăng tiến. Chúng ta ở trong cảnh thuận buồm, xuôi gió thì chúng ta có thể thăng tiến một chút nhưng trong hoàn cảnh sóng to gió lớn, chúng ta gần như không thể vượt qua. Chúng ta thường tiến một bước thì lùi ba bước.

Không chỉ phàm phu mới có khó khăn, chướng ngại, Phật Bồ Tát, Khổng Lão Phu Tử cũng gặp chướng ngại, khó khăn trùng trùng. Hòa Thượng nói: “**Người chân thật dụng công tu hành thì vẫn có oan gia trái chủ**”. Oan gia trái chủ đến để giúp chúng ta nâng cao cảnh giới, để chúng ta có cơ hội để tiêu nghiệp, nếu chúng ta không chấp nhận vậy thì làm thế nào để chúng ta tiêu nghiệp? Nếu chúng ta thấu hiểu đạo lý này thì chúng ta mới bằng lòng, tình nguyện, trong thuận cảnh không sinh tâm tham ái, trong nghịch cảnh cũng không khởi tâm oán giận. Điều này rất khó! Ngày ngày, tôi quán chiếu về việc này nhưng bệnh khổ khiến tôi quên những lời giáo huấn của Phật, của Hòa Thượng, tôi vẫn khởi niệm oán trách. May mắn là tôi đã nhanh chóng phản tỉnh, nỗ lực làm những việc cần làm, không chùn bước. Chúng ta phải nỗ lực làm ngay những việc cần làm, nếu không thì tâm chúng ta sẽ trùng xuống.

Có người hỏi tôi, làm thế nào để có thể ngày ngày tinh tấn hơn? Tôi nói không gì khác hơn là ngày ngày nỗ lực. Không ai có thể giúp chúng ta siêng năng hơn, chính chúng ta phải ngày ngày nỗ lực siêng năng. Nếu chúng ta có một ngày chểnh mảng thì tất cả những ngày chúng ta nỗ lực đã uổng phí. Chúng ta đã nỗ lực 10 ngày, 100 ngày, 1000 ngày mà chỉ cần một ngày buông trôi thì chúng ta đã lãng phí những ngày nỗ lực. Tất cả đều là tập khí, thói quen, chúng ta chỉ cần thay đổi thói quen của mình là được. Hiện tại, tôi luôn thức dậy trước 3 giờ sáng, tôi đặt chuông đồng hồ vào lúc 3 giờ qua 5 phút, tôi đã hình thành thói quen nên đến giờ đó thì tôi tự thức. Chúng ta chỉ cần thay đổi thói quen là được, nếu thói quen của chúng ta là lười biếng thì chúng ta thay đổi thành thói quen tinh tấn.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!